Τοῦρκοι οἱ περισσότεροι λαθρέμποροι ναρκωτικῶν στὴ Γερμανία καὶ στὸ Βερολῖνο

Ἡ Ἄγκυρα δὲν συνεργάζεται γιὰ τὴν καταδίωξή τους

ΒΟΝΝΗ, ('Ιδ. Ὑπηρ.). Ἡ Δυτικογερμανικὴ ἀστυνομία τοὺς ἀποκαλεῖ «στρατὸν μυρμήγκων». Εἶναι οἱ χιλιάδες «ταχυδρόμοι», οἱ ὁποῖοι μεταφέρουν ἰσχυρὰ ναρκωτικὰ ἀπὸ τὴν Μέσην Ἀνατολὴν εἰς τὸ Δυτικὸν Βερολῖνον δημιουργοῦντες σωρεῖαν τοξικομανῶν ἢ κοινωνικῶν καὶ βιολογικῶν ναυαγίων. Οἱ πλεῖστοι τῶν «ταχυδρόμων» εἶναι Τοῦρκοι, τοὺς ὁποίους ἡ ἀστυνομία δὲν δύναται νὰ ἀποκαλύψη εὐκόλως, μεταξὺ τῶν 80.000 Τούρκων, οἱ ὁποῖοι ζοῦν εἰς τὸ Δυτικὸν Βερολῖνον καὶ τῶν ἄλλων 500.000 καὶ πλέον, οἱ ὁποῖοι ζοῦν εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν.

Ἤδη, ἐφέτος, εἰς τὸ Δυτικὸν Βερολῖνον ἀνεφέρθησαν 21 θάνατοι ἐξ ὑψηλῆς δόσεως ναρκωτικῶν. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν ἡ κατάστασις δὲν εἶναι καλλιτέρα. Ἐκεῖ, πέσυσι, ἔση μειώθησαν 380 θάνατοι ἐκ κατα χρήσεως ναρκωτικῶν, ἔναντι τῶν 102 τοιούτων θανάτων, τῷ 1972.

Πολλοὶ Δυτικογερμανοὶ εἰδικοὶ πιστεύουν, ὅτι τὸ πρόβλημα τῶν ναρκωτικῶν τῆς δεκαετίας τοῦ 1970 εἶναι ἀντίστροφον ἐκείνου τῆς δεκαετίας τοῦ 1960. Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν δεκαετίαν, ἡ εὐθύνη διὰ τὴν διάδοσιν τῶν ναρ κωτικῶν ἐπερρίπτετο εἰς τὴν παρουσίαν τῶν Ἀμερικανῶν στρατιωτῶν καὶ εἰς τὸν πόλεμον τοῦ Βιετνάμ. Τώρα, ὅμως, τὰ ἰσχυρὰ ναρκωτικὰ εἶναι διαθέσιμα, καὶ μάλιστα εἰς χαμηλὰς τιμὰς καὶ μεταξὺ τῶν πολιτῶν, ἰδίως ἐκείνων τῆς ἡλικίας τῶν 20 ἐτῶν, φαί νεται δέ, ὅτι, τώρα, αὐτοὶ τὰ προ μηθεύουν εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς στρατιώτας.

«Ἡ Γερμανικὴ πολιτικὴ ἡγεσία δὲν φαίνεται νὰ ἀντιλαμβάνεται τὴν σοβαρότητα τοῦ προβλήματος», σχολιάζει εἷς ξένος εἰδικός. «Εἰς τὰ κατώτερα ἐπίπεδα ὑπάρχουν πολὺ καλοὶ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται εὐσυνειδήτως εἰς τὴν δίωξιν τῶν ναρκωτικῶν. Ἀλλὰ εἰς τὰ ἀνώτερα ἐπίπεδα, δὲν φαίνεται νὰ ἔχουν ἀντιλη φθῆ τὴν ἔκτασιν τοῦ προβλήματος».

Ὁ Τύπος σπανίως ἀναφέρει εἰς τὸ θέμα τῶν ναρκωτικῶν, αἱ δὲ μεγάλαι ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ δὲν ἔχουν κὰν δημοσιεύσει τὰς στατιστικὰς διὰ τὴν αὔξησιν τῶν θανάτων ἐκ τῆς καταχρήσεως ναρκωτικῶν, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Ἡ μάχη κατὰ τῆς καταχρήσεως τῶν ναρκωτικῶν παρεμποδίζεται ἐπίσης ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν διαδικασιῶν τῶν διαφόρων κυβερνητικῶν ὑπηρεσιῶν, τὴν ἔλλειψιν μιᾶς ἐθνικῆς ὑπηρεσίας διώξεως τῶν ναρκωτικῶν, τὴν ἀπειρίαν τῆς ἀστυνομίας καὶ τὸ εἰδικὸν νομικὸν καθεστὼς τοῦ Βερολίνου.

Κατὰ τὴν ἄποψιν πολλῶν εἰδικῶν, τὸ κύριον σημεῖον εἰσόδου τῶν ἰσχυρῶν ναρκωτικῶν εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν εἶναι τὸ Ἀνατολικὸν Βερολῖνον, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖται ὡς σημεῖον διελεύσεως χιλιάδων Τούρκων ἐργατῶν, οἱ ὁποῖοι διακινοῦνται μεταξὺ τῆς πατρίδος των καὶ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, μέσω τοῦ ἀεροδρομίου Σάϊνφελδ, τοῦ Ἀνατολικοῦ Βερολίνου. Οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ Δυτικοῦ Βερολίνου παραπονοῦνται, ὅτι αἱ κομμουνιστικαὶ ἀρχαὶ τοῦ ἀεροδρομίου Σάϊνφελδ δὲν ἐξετάζουν τὰς ἀποσκευὰς τῶν ταξιδιωτῶν, «οἱ ὁποῖοι ἔρχονται ἀπὸ τὴν Τουρκίαν. Οἱ ταξιδιῶται αὐτοὶ εἰσέρχονται εὐκόλως εἰς τὸ Δυτικὸν Βερολῖνον ἐκ διαφόρων σημείων, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐκ παραδόσεως ἀφήσει ἐλεύθερα αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Δυτικοῦ Βερολίνου διὰ νὰ διατηρηθῇ ἡ φήμη του ὡς ἐλευθέρας πόλεως.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἐὰν αἱ δύο χῶραι συνεργάζοντο, τὸ πρόβλημα θὰ ἀντιμετωπίζετο διὰ συνδεδυασμένης δράσεως τῶν δύο ἀστυνομιῶν τῶν τελωνειακῶν Ἀρχῶν εἰς τὸ σημεῖον εἰσόδου τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἀλλ' αἱ Ἀνατολικογερμανικαὶ Ἀρχαὶ δὲν ἐπιτρέπουν εἰς τὰς Ἀρχὰς τοῦ Δυτικοῦ Βερολίνου νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Σάϊνφελδ, διότι ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ Δυτικὴ Γερμανία οὐδεμίαν ἐξουσίαν δύναται νὰ ἀσκήση ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ Βερολίνου.

Εἰς μίαν πρόσφατον ἀνάλυσιν τῆς διακινήσεως τῶν ναρκωτικῶν, ἡ Δυτικογερμανικὴ ἀστυνομία ἀναφέρει ὅτι τὸ ρεῦμα τῆς διακινήσεως ἔχει μεταστραφῆ, ἀπὸ τὰς ἄλλοτε κυρίας πηγὰς τῆς Νοτιανατολικῆς Ἀσίας εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν. Ἐκ παραδόσεως τὸ κυριώτερον σημεῖον εἰσόδου τῶν ναρκωτικῶν εἰς τὴν Εὐρώπην ἦτο τὸ Ἄμστερδαμ, ὅπου τὸ ἐμπόριον ἐκυριαρχεῖτο ὑπὸ μιᾶς ὁμάδος Κινέζων κακοποιῶν. Ἡ Ὁλλανδικὴ αὐτὴ πόλις ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι μέγα σημεῖον διανομῆς τῶν ναρκωτικῶν, ἀλλὰ τὸ ἀκατέργαστον ὑλικὸν δύναται νὰ ἔλθῃ ἀπὸ πολλὰ σημεῖα. Μετὰ τὴν διάλυσιν ἑνὸς μεγάλου δικτύου κακοποιῶν εἰς τὸ Ἄμστερδαμ, τὸ ἀκατέργαστον ὅπιον ἔρχεται, τώρα ἀπὸ τὸ Πακιστὰν τὸ Ἀφγανιστὰν καὶ τὴν Περσίαν, μὲ ταχυδρόμους Τούρκους. Ἡ εὐκολία τῆς μεταφορᾶς εἶναι εἰς λόγος εὐρείας διαδόσεως τῶν ναρκωτικῶν εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν.

Ἀριθμὸς 32016

—Περίληψις Προγράμματος Δημοσίου Ἀναγκαστικοῦ Πλειστηριασμοῦ Ἐνυποθήκου Ἀκινήτου (Διαμερίσματος), ὑπ' ἀριθ. 229)10.6.78.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν Ἀνδρέας Κωνσταντίνου Παπανδρεόπουλος, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος, δηλοποιῶ ὅτι συμφώνως πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 229)10.6.1978 Α' ἐπαναληπτικὸν πρόγραμμα δημοσίου ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἐνυποθήκου ἀκινήτου (διαμερίσματος) τοῦ δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν Γεωργίου Μιχ. Χριστοδουλοπούλου, τὴν δεκάτην ἑβδόμην (17ην) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου (1978) ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς δεκάτης (10ης) πρωϊνῆς μέχρι τῆς δωδεκάτης (12ης) μεσημβρινῆς ὥρας ἐνώπιόν μου ἢ ἐνώπιον τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου καὶ ἐξῶθι τῆς Κεντρικῆς εἰσόδου τοῦ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Κανάρη καὶ Μαιζῶνος ἀριθ. 124 τῆς Κάτω πόλεως τῶν Πατρῶν τοῦ Δήμου Πατρέων, Μεγάρου Κων) νου Βελλῆ, εἰς τὸν α' ὄροφον τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ συμβολαιογραφεῖον μου, ἀριθμὸς γραφείου 6, ἰδιοκτησίας Ἀγγέλου Μπιζικούκη, καιροῦ δὲ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς τῆς εἰσόδου, ἐκτίθεται εἰς δημόσιον ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὸ κάτωθι ἐνυπόθηκον ἀκίνητον, ἤτοι τὸ κατασχεθὲν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 186)14.1.1978 ἐκθέσεως τοῦ δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ Γεωργίου Χριστοδουλοπούλου, τῆς κυριότητος νομῆς καὶ κατοχῆς τοῦ ὀφειλέτου Κωνσταντίνου Ἰωάννου Διαμαντοπούλου, πολιτικοῦ μηχανικοῦ, κατοίκου Πατρῶν, Κολοκοτρώνη ἀριθ. 14, ἤτοι: "Ἐν διαμέρισμα ὑπὸ τὴν ἔνδειξιν ἰσόγειον ἔν (ἰσ. 1) τοῦ ἰσογείου ὀρόφου πολυκατοικίας κειμένης ἐν Πάτραις, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου Πατρέων καὶ ἐπί, τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Κορίνθου ἀριθ. 127 καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀστιγγος ἀριθ. 81. Τὸ διαμέρισμα τοῦτο εἶναι καινουργές ἰσιμεντοτουβλόκτιστον, ἀποτελούμενον ἐκ τριῶν (3) κυρίων δωματίων, χώλλ, κουζίνας καὶ λουτροῦ, φέροντος ὑδραυλικὴν καὶ ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν, ἔχοντος ἐμβαδὸν μέτρα τετραγωνικὰ (61,16) ὄγκον μ.κ. (200,47), ποσοστὸν συνιδιοκτησίας ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου (26)1000) ἀδιαιρέτως, ἀναλογίαν κοινοχρήστου ὄγκου μ.κ. (22, 80), συνολικὸν ὄγκον μ.κ. (223, 27) ψήφους ἰδιοκτησίας (26)1. 000) δαπάνας κοινοχρήστων (30)1000), ἀνελκυστῆρος 3)1.000, θερμάνσεως (30)1.000) καὶ συνορεύοντος ἀνατολικῶς μὲ διαμέρισμα (Ι—2) δυτικῶς μὲ κεντρικὴν εἴσοδον πολυκατοικίας, ἀρκτικῶς μὲ διάδρομον καὶ διαμέρισμα (Ι—2), καὶ μεσημβρινῶς μὲ ὁδὸν Ἄστιγγος, διεπομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3741)1929 καὶ τῶν ἄρθρων 1.002 καὶ 1.117 Α.Κ., μετὰ παντὸς συστατικοῦ, παραρτήματος, παρακολουθήματος καὶ προσαυξήματός του. Ἡ πολυκατοικία ἔνθα κεῖται τὸ ὡς ἄνω διαμέρισμα ἔχει ἀνεγερθῆ ἐπὶ οἰκοπέδου, ἔχοντος πλευρικὰς διαστάσεις ἀνατολικῶς καὶ δυτικῶς ἀνὰ μέτρα (16,50), ἀρκτικῶς καὶ μεσημβρινῶς ἀνὰ μέτρα (25,70) καὶ συνορεύει τοῦτο κατὰ τὸ ὅλον γύρωθεν ἀνατολικῶς μὲ οἰκόπεδον κληρονόμων Νικολάου Παναγοπούλου δυτικῶς μὲ ὁδὸν Κορίνθου, ἀρκτικῶς μὲ ἀρτοποιεῖον Σταυρίδη καὶ μεσημβρινῶς μὲ ὁδὸν Ἄστιγγος, ἐμφαινόμενον εἰς τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα τῆς πολιτικοῦ ὑπομηχανικοῦ Εὐγενίας Χατζάκη, ὅπερ εἶναι προσηρτημένον εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 80749)1972 συμβόλαιον τοῦ Συμ)φου Πατρῶν Ἀχ. Γούρα, ὑπὸ τὰ γράμματα Α.Β.Γ.Δ.Α. Ἐξετιμήθη τοῦτο κατὰ τὴν κατάσχεσιν ἀντὶ δραχμῶν ἑπτακοσίων χιλιάδων (700.000). Τιμὴν πρώτης προσφορᾶς προσφέρει τὸ ½ τῆς κατὰ τὴ κατάσχεσιν γενομένης ἐκτιμήσεως, ἤτοι δραχμὰς τριακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας (350.000). Παρέμεινεν τοῦτο ὑπὸ τὴν μεσεγγύησιν καὶ ἀσφαλῆ φύλαξιν τοῦ ἰδίου ὀφειλέτου, συμφώνως τῷ Νόμῳ περὶ ἀκινήτων. Περιῆλθεν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ρηθέντος ὀφειλέτου δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. 84220)1973 καὶ 86289)1974 συμβολαίων τοῦ Συμ)φου Πατρῶν Ἀχ. Γούρα, νομίμως μεταγεγραμμένων ἐν τοῖς Βιβλίοις Μεταγραφῶν τοῦ Δήμου Πατρέων ἐν τόμοις 960 καὶ 1.046 καὶ ἀριθμοῖς 199681 καὶ 208287. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἀκινήτου, ὑφίσταται προσημείωσις διὰ δραχμὰς (750 000) ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Α.Ε. ἐγγραφεῖσα ἐν τόμῳ 396 καὶ ἀριθ. 72718. Ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος τελεῖται τῇ ἐπισπεύσει τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης ἀνωνύμου τραπεζικῆς ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» νομίμως ἐκπροσωπουμένης, προκειμένου νὰ λάβῃ αὕτη τὴν ἀπαίτησίν της, παρὰ τοῦ ὡς ἄνω ὀφειλέτου της, μετὰ τῶν τόκων καὶ ἐξόδων καὶ τοιούτων τοῦ πλειστηριασμοῦ, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀρ. 2330)1977 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ Εἰρηνοδίκου Πατρῶν, ἤτοι: 1) διὰ κεφάλαιον δραχμὰς 20. 000, 2) διὰ δικαστικὴν δαπάνην δρχ. 1660 καὶ 3) δι' ἀπόγραφον ἔκδοσιν ἀντιγράφου, σύνταξιν ἐπιταγῆς κ.λπ. δρχ. 2,240, ὡς καὶ δρχ. 750 διὰ σύνταξιν ἐντολῆς πρὸς ἐκτέλεσιν, ὡς καὶ τὰ ἐφεξῆς ἔξοδα τῆς συνεχίσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ, μεῖον δραχμὰς (9.500) ἃς ἔχει καταβάλει ὁ ὡς ἄνω ὀφειλέτης καὶ αἵτινες κατελογίσθησαν κατ' ἄρθρον 423 Α. Κ. Ἡ ἐπισπεύδουσα διορίζει ἀντίκλητον ἐν Πάτραις τὸν κ. Χαράλαμπον Φ. Μαραγκόν, δικηγόρον, κάτοικον Πατρῶν — Φιλοποίμενος ἀρ. 43. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν προσφέροντα τὴν μεγαλυτέραν τιμὴν ἀφοῦ προηγουμένως τρεῖς φορὰς γίνει πρόσκλησις πρὸς πλειοδοσίαν. Ὁ ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει νὰ καταβάλῃ ἀμέσως τὸ πλειστηρίασμα. Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ βουλόμενοι νὰ γίνωσι ἀγοραστὰι νὰ προσέλθωσιν κατὰ τὴν ἄνω ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ τόπον νὰ πλειοδοτήσωσιν, λαμβάνοντες γνῶσιν τῶν ὅρων ἐκ τοῦ ὡς ἄνω προγράμματος καὶ τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως. Ὁ ὑπερθεματίσας διὰ λογαριασμὸν τρίτου ὀφείλει ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν νὰ δηλώσῃ ἐνώπιόν μου τὸ ὄνομα ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ὑπερθεμάτισεν, κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν ἅπασαι αἱ διατάξεις περὶ πλειστηριασμοῦ τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας. Ὁ ὑπερθεματιστὴς βαρύνεται μὲ τὰ κηρύκεια δικαιώματα, τὰ ἔξοδα τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ Ταμείου Νομικῶν. Ἐγένετο ἐν Πάτραις σήμερον τὴν δεκάτην ἑβδόμην (17ην) τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου (1978) ἔτους, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ἐν τῷ γραφείῳ μου, κειμένῳ κατὰ τὴν ὁδὸν Μαιζῶνος ἀριθ. 124 Μεγάρου Κων. Βελλῆ, καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ὀρόφῳ ὑπ' ἀριθ. γραφείου 6, ἰδιοκτησίας Ἀγγέλου Μπιζικούκη, καὶ ὑπογράφεται νομίμως παρ' ἐμοῦ ὡς ἔπεται. Εἰσπρακτέα διὰ τέλη καὶ δικαιώματα δραχμαὶ 257 καὶ δι' ἓν ἀντίγραφον δρχ. 120.

Ὁ Συμβολαιογράφος
ΑΝΔ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΥΠΟ ΔΙΩΓΜΟΝ

Παντοῦ καὶ πάντα οἱ φυλακὲς εἶναι γιὰ τοὺς ἀντιφρονοῦντες ἀπὸ τὸ Σωκράτη ὥς τὸ Σολζενίτσυν

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΓΚΑΡΝΤΙΑΝ»

ΟΤΑΝ ὁ Βλαντιμὶρ Ναμπόκωφ ρωτήθηκε πῶς τοῦ ἦρθε ἡ ἰδέα γιὰ τὴν Λολίτα ἐξιστόρησε μιὰ πραγματικὰ ἐκπληκτικὴ ἀλληγορικὴ ἱστορία λογοτεχνικῆς ἐμπνευσης: Στὸ Ζωολογικὸ κῆπο τοῦ Παρισιοῦ, λίγο πρὶν τὸν πόλεμο, δίδασκαν σὲ ἕνα γορίλα νὰ ζωγραφίζει. Αὐτὸς τελικὰ τὰ κατάφερε καὶ ἡ πρώτη εἰκόνα ποὺ ζωγράφισε ἦταν οἱ σιδερένιες ράβδοι τοῦ κελλιοῦ του. Ἔτσι, μὲ κάποιο τρόπο στὸ λαβυρινθῶδες μυαλὸ τοῦ Ναμπόκωφ, γεννήθηκε ἡ ἱστορία τοῦ Χοῦμπερ Χοῦμπερτ ὁ ὁποῖος εἶχε φυλακιστεῖ ἐξ αἰτίας ἑνὸς μὴ φυσιολογικοῦ πάθους του.

Ὁ Ναμπόκωφ ἦταν ἐξόριστος καὶ ἡ ἐξορία ἀποτελεῖ μιὰ μορφὴ φυλάκισης. Στὴν πραγματικότητα ὅλη ἡ ζωὴ μπορεῖ νὰ χαρακτηριστεῖ σὰν μιὰ μορφὴ φυλακῆς γιατὶ εἶναι μιὰ ἐξορία ἀπὸ τὰ ὄνειρα τῆς νιότης, ἕνα κλουβὶ ὅπου παίζουμε ἕνα ρόλο ἐνῶ κατὰ βάθος ξέρουμε πὼς εἴμαστε κακοὶ γιὰ πολλοὺς ρόλους. Τὸ ἐρώτημα τοῦ μπαίνει εἶναι ὅτι ὑπῆρξε ἄραγε κάποιος αἰώνας, θὰ θυμηθοῦμε τὸν Σωκράτη ποὺ φυλακίστηκε καὶ αὐτὸς ὅπως καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀργότερα: ὁ Ρωμαῖος Φιλόσοφος Μποέτιους, ὁ Γάλλος ποιητὴς Βιγιόν, ὁ Τόμας Μούρ, ὁ Θερβάντες, ὁ Γουῶλτερ Ράλλυ ὁ Ντόν, ὁ Ρίτσαρντ Λάβλεϊς, ὁ Μπουνιάν, ὁ Ἄγγλος δημοσιογράφος καὶ μυθιστοριογράφος Ντίφο, ὁ Βολταῖρος, ὁ Ντιντρώ, ὁ Τορρώ, ὁ Χέρμαν Μέλβιλ, ὁ Λὴ Χάντ καὶ ἀκόμη ἐξαιρετικὰ ἐνδιαιτες προσωπικότητες ὅπως ὁ Ὄσκαρ Οὐάϊλντ, ὁ Τζὰκ Λόντον, ἡ Ἀνιὲς Σμέντλεϋ καὶ ὁ Μαξὶμ Γκόρκυ.

Ὁ Ζὰν Ζεναὶ φυλακισμένος στὸ Παρίσι, ἀνέλαβε νὰ φτιάχνει καφὲ χαρτοσακκοῦλες γιὰ τὸ κατάστημα τῆς φυλακῆς. Κατάφερε νὰ κλέψει λίγο χαρτὶ καὶ νὰ βρεῖ πέννα καὶ μελάνι γιὰ νὰ γράψει τὴν «Κυρία τῶν Λουλουδιῶν». Οἱ πληροφορίες ἀναφέρουν ὅτι ἔγραψε τὸ βιβλίο αὐτὸ γιὰ νὰ διασκεδάζει ὅταν κουραζόταν ἀπὸ τὴν αὐτοϊκανοποίηση ποὺ συνόδευε τὶς ὁμοφυλοφιλικὲς φαντασιώσεις του. Τὸ πρῶτο χειρόγραφο τοῦ ἔργου του ἀνακαλύφθηκε ἀπὸ ἕναν φρουρὸ καὶ καταστράφηκε. Ὅμως ὁ Ζενὰ ξανάρχισε τὸ γράψιμο ἀπὸ τὴν ἀρχή.

Ὁ Ὀ'Χένρυ εἶχε φυλακιστεῖ, γιατὶ εἶχε καταχραστεῖ ἕνα σημαντικὸ ποσὸ χρημάτων. Ὁ Ρόμπερτ Λόουελ, ὁ ἀριστοκράτης ἀπὸ τὴν Ἀγγλία ὁ κληρονόμος τῆς «Ψυχῆς τῆς Βοστώνης» μπῆκε στὴν φυλακὴ λόγω πεποιθήσεων. Συγκεκριμένα ἀρνήθηκε νὰ πολεμήσει στὸν Β' Παγκόσμιο Πόλεμο καὶ αὐτὸ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα νὰ φυλακιστεῖ. Κατάδικος ἦταν ἐπίσης ὁ Ντοστογιέφσκυ καθὼς καὶ ἄλλες τελείως διαφορετικὲς μεταξὺ τους προσωπικότητες ὅπως ὁ Μπέρτραντ Ράσσελ καὶ ὁ Μπέρνταν Μπήαν. Ὁπωσδήποτε ὁ μοναδικὸς τρόπος γιὰ νὰ παραμείνε σοβαρὸς ὁ Μπρένταν Μπήαν γιὰ ἕνα ἀξιόλογο χρονικὸ διάστημα καὶ νὰ μπορέσει νὰ γράψει κάτι ἦταν νὰ μπεῖ στὴν φυλακή.

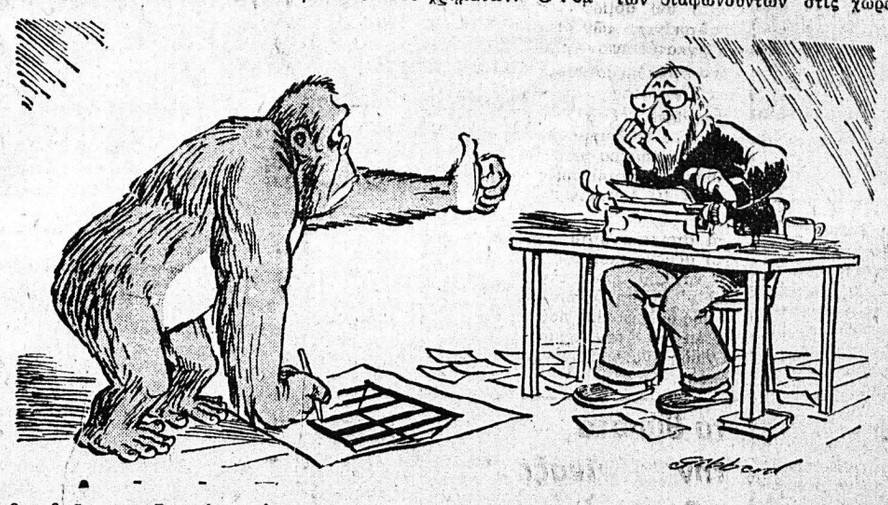

ΑΤΑΙΡΙΑΣΤΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ

Τὶ παράξενα καὶ ἀταίριαστα ζευγάρια μπορεῖ πραγματικὰ νὰ φτιάξει κανεὶς μὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἐχουν κατὰ καιροὺς περάσει ἀπὸ τὶς φυλακές. Ὑπάρχει ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ ὁ Χριστὸς καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁ Μαρκήσιος ντὲ Σάντ, ὁ Ἰωσὴφ Στάλιν καὶ ὁ Ἀλεξάντερ Σολζενίτσιν.

Στὶς μέρες μας, ὄχι ἄλλωστε παράλογα, ὑπάρχει μιὰ τάση νὰ ἐντοπίζεται τὸ πρόβλημα τῶν φυλακισμένων συγγραφέων καὶ τῶν διαφωνούντων στὶς χῶρες τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Ὅμως στὴν πραγματικότητα δὲν ὑπάρχει καμμιὰ κοινωνία ποὺ νὰ ἔχει μονοπώλιο στὸ θέμα αὐτό. Ὁ Μπροὺς Φράνκλιν, ἕνας Ἀμερικανὸς ἀκαδημαϊκὸς, ἔγραψε ἕνα παράξενο βιβλίο ποὺ πρόσφατα κυκλοφόρησε στὴν Μεγάλη Βρεταννία μὲ τὸν τίτλο «Τὸ Θύμα σὰν Ἐγκληματίας καὶ Καλλιτέχνης». Ὁ τίτλος αὐτὸς ἐκ πρώτης ὄψεως μπερδεύει ἀρκετὰ τὸν ἀναγνώστη. Ἰδιαίτερα ὅλα αὐτὰ ὁ Φράνκλιν ποὺ εἶναι ἀναγνωρισμένα ἔνας εἰδικὸς στὴν ὑπόθεση Μέλβιλ, ξέρει πολὺ καλὰ τὶ θέλει νὰ πεῖ. Τὸ θῦμα προηγεῖται, μὲ τὴν ἔννοια ὅτι στὴν ἀρχὴ ὁ ἄνθρωπος γίνεται θῦμα. Πρόκειται ὅπως καὶ στὴν περίπτωση τοῦ Μέλβιλ γιὰ ἕνα ναυτικὸ ποὺ εἶναι θῦμα τῶν πιὸ ἄσχημων συνθηκῶν στὴν θάλασσα καὶ ὁ ὁποῖος ἐπαναστατεῖ ἐνάντια σ' αὐτὲς τὶς συνθῆκες καὶ στασιάζει, ὅπως ὁ Μέλβιλ. Στὴν συνέχεια φθάνει στὸ ἔγκλημα καὶ τελικὰ γεννιέται ὁ καλλιτέχνης. Δίδουν στὸ γορίλλα ἕνα μολύβι καὶ αὐτὸς ζωγραφίζει τὶς σιδερένιες ράβδους τοῦ κελλιοῦ του.

Πρόκειται γιὰ μιὰ ἐνδιαφέρουσα θεωρία τελείως ἀντιδιαμετρικὴ ὁπωσδήποτε μὲ τὶς παραδοσιακὲς ρομαντικὲς ἀπόψεις ὅτι οἱ καλλιτέχνες γεννιοῦνται μᾶλλον παρὰ γίνονται καὶ ὁπωσδήποτε ἔρχεται σὲ ἀντίθεση μὲ τὶς ἀπόψεις τοῦ γενικὰ ἰσχύουν στοὺς ἀκαδημαϊκοὺς κύκλους. Τὸ βιβλίο τοῦ Φράγκλιν ὡστόσο προχωρεῖ πολὺ περισσότερο. Ἰσχυρίζεται συγκεκριμένα ὅτι ὅλη ἡ ἀμερικανικὴ λογοτεχνία εἶναι λογοτεχνία τῆς φυλακῆς καὶ τὰ σημαντικότερα ἔργα της προέρχονται ἀπὸ μαύρους. Ὁ ἴδιος ὁ Φράνκλιν εἶναι λευκὸς ὅμως στὸ βιβλίο του παρουσιάζει μερικὰ πολιτιστικὰ ἐπιχειρήματα γιὰ τὸ ὅτι τὰ ἔργα τῶν μαύρων συγγραφέων εἶναι ἡ μόνη πραγματικὴ ἀμερικανικὴ λογοτεχνία.

Δύσκολα θὰ διαφωνοῦσε κανεὶς στὸν ἰσχυρισμὸ ὅτι ἡ μόνη πραγματικὴ ἀμερικανικὴ μουσικὴ εἶναι ἡ μουσικὴ τῶν μαύρων. Ἀλλὰ σαόσο, εἶναι δύσκολο νὰ διαγράψουμε τελείως τοὺς Μάρκ Τουάϊν, Σκὼτ Φιτζέραλντ, Σίνκλαιρ Λιούϊς Μπάμπιτ ἢ ὁποιουδήποτε ἀπὸ τοὺς ἄλλους μεγάλους Ἀμερικανοὺς συγγραφεῖς ποὺ δὲν πέρασαν οὔτε μιὰ νύχτα στὴν φυλακὴ καὶ συμβαίνει νὰ εἶναι λευκοί. Παρ' ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Φράνκλιν εἶναι ἰσχυρά. Ἀγνοεῖ τὰ φημισμένα ὀνόματα ἐῶν μαύρων συγγραφέων καὶ ποιητῶν τῆς σύγχρονης ἐποχῆς καὶ σκάβει στὸ παρελθὸν ἀνασταίνοντας σημαντικὸ ὄγκο συγγραφικῆς δουλειᾶς ποὺ ἔγινε ἀπὸ σκλάβους, πρώην σκλάβους ποὺ ἀπέδρασαν ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτῆτες τους, ἢ ἀπελευθερώθηκαν καὶ ἐλεύθερους, ὑπιτίθεται μαύρους ποὺ δημιούργησαν συγγραφικὸ ἔργο στὰ τέλη τοῦ 19ου καὶ στὶς ἀρχὲς τοῦ 20οῦ αἰῶνα.

ΟΛΗ Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΦΥΛΑΚΗ

Κατὰ τὴν ἄποψή μας τὸ βιβλίο τοῦ Φράγκλιν ἔχει κάτι τὸ ξεχωριστό, κάτι ποὺ κάνει ... γνώστη, νὰ ξαναδῇ ... μὲ διαφορετικὸ μάτι ... τὴν λογοτεχνία. Μὲ ... ὁτητα σὲ ἕνα σημεῖο ... τοῦ ἰσχυρίζεται ὅτι ... μερικὴ εἶναι μιὰ ... βέβαια δὲν εἶναι ... ὅσο συνεχίζεις τὸ ... τοῦ τος βιβλίου ... τι ὁ.... καθόλου ... τὸς ἀκαδημαϊκὸς ... γη ἄποψη καὶ φανα... περβολικὰ γιὰ νὰ ... καὶ νὰ τραβήξει τὴν ... λων ἐκείνων ποὺ ... γοτεχνία ἁπλῶς ... τικὴ ἱπόλαυση. Ἀλ... ἡ τέχνη ἔχει αἴσθη... Αὐτὸ τὸ πιθανὸ ... εἶναι νὰ διευρύνει ... μὲ τὴν ἀνακάλυψη ... ση ξεχασμένων ἔργων ... γμα ποὺ εἶναι ἴσως ... κο, μὲ τὴν ἤδια τὸν τ...

Ὅταν ἄκουσα τὴν ... λετάριως συγγραφ... νὰ τραβήξω πιστολ... Φράνκλιν. Πρόκειται ... φράση τῆς ὁποίας ἔχει ... λη κατάχρηση. Ὅπω... Μέλβιλ ἦταν ἕνας ... συγγραφέας. Πρὶν ἀπ... πωθεῖ ἡ ἔννοια τοῦ ... του. Τὸ ἴδιο καὶ ... καὶ ὁ Ντηρόου.

Ἡ μελέτη τοῦ Φρ... σὰν σκοπὸ νὰ δείξει πὼς ... ἀνήκει στὸν λαό. Ἀπὸ ... ψη αὐτὴ ξεπερνᾶ τὰ ὅρια ... ρας του καὶ τὸ βιβλίο ... δοξεῖ νὰ ρίξει ... ὅλα τὰ λογοτεχνικὰ ... χουν γράψει οἱ ... Ὅσο πιὸ καταρεγμένοι ... μένοι καὶ δυστυχισμένοι ... ἀνθρωποι τόσο περισσ... διώκουν νὰ θροῦν ... φόρμα γιὰ νὰ ἐκφρ... σωτερικό τους κόσμο ... θρωπισμό τους.

ΜΙΑ ΤΕΧΝΗ ΠΟ... ΕΓΙΝΕ... ΜΟΥΜ...

Στὸν φυσιολογικὸ ... μὲ τὶς ἀνέσεις καὶ τὶς ... σεις του, ἡ τέχνη εἶναι ... πληρώνει χρήματα